

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre	4 korona
Fél évre	2 korona
Negyed évre	1 korona

Vegyes tartalmu hetilap. Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kossuth Lajos-utca 9. sz., hová a lapot érintő megkeresések intézendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

Támogassuk egymást.

A szociáldemokrata sajtó szerte a világon hirdeti, hogy sem a kisiparosan, sem a kisbirtokoson maradandóan segíteni nem lehet. Nem lehet pedig azért, mert a kisbirtokost feltétlenül felszivja a nagybirtok s a kisipart agyonnyomja a gyári ipar. Azt a tanítást állítják fel a szociálista filozófusok és közgazdászok, hogy a tőke olyanira el fog hatalmasodni a földön, hogy egy érdekcsoport kezébe fog kerülni az egész s ez az érdekcsoport fog a világ gazdasága felett uralkodni s az érdekcsoporthoz nem tartozó valamennyi egzisztencia alája lesz rendelve. Szóval nem lesz más, mint néhány pénzkirály s ezeknek alkalmazottai. S ha eljövend ez az idő, akkor fog összehozni ez a mai rend, felkelnek a milliók, legázolják az ézermilliók urait s hulláik felett megteremtik az új rendet.

A reálfilozófusok s a reális közgazdászok ennek ellenében azt hirdetik, hogy igenis, segíteni lehet a modern gazdasági bajokon és teljes szociális felfordulás nélkül is. Azt hangoztatják, hogy nemcsak kell, hogy megmaradjon a kisbirtokos és kisiparos, de meg is marad, de gazdaságilag fejlődik is, ha az állam és a társadalom ezt a fejlődést előmozdítják.

A mai társadalmi rend fennállásának biztosítéka, különösen nálunk Magyarországon, egyedül a kisbirtokos

és kisiparos. Ha e két osztály kivész, nem lesz más, csak dúsgazdag és proletár s akkor valóban kezdetét veszi a döntő szociális harc, amelyet Marx, Lassale, Engels megjósoltak s amelyről utópisták a legszínesebb álmokat szövik.

Magyarországnak éppen úgy, mint minden történelmi országnak létérdeke, hogy fentartsa s gazdaságilag megerősítse, függetlenítse a kisbirtokos és kisiparos osztályt. Enélkül csak felfordulás következhetik.

Nemetsországban már régen felismerték az ilyen irányú gazdasági politika főbenjáró fontosságát. Évtizedeken át a legmesszebbre menő támogatásban részesítették a kisipart s mikor ez, dacára a hatalmas gyáriparnak, kelleően kifejlődött, hozzáfogtak a kisbirtok fölsegítéséhez és megcsinálták a mezőgazdasági védvámokat. Németország ezzel érzékenyen károsította nemcsak Magyarországot, de Olasz- és Franciaországot is, ezenfelül megdrátozta a német munkásság élelmi szereit. Ezzel szemben azonban hatalmasan fellendítette a német mezőgazdasági termelést, minden mezőgazdasági terménynek az ára a védvám óta 10—30 százalékkal emelkedett s ezzel arányban emelkedett a német termőföld értéke is.

Nálunk eddig csak nyomták és szipolyozták a kisbirtokost. Nyomta a

nagybirtok és szipolyozta az állam. Tönkre is van téve már egészen kisbirtokosaink 25 százaléka, másik 25 százaléka csak úgy teng-leng s csak 50 százalékról mondható, hogy aktív. Itt az ideje, hogy kisbirtokosaink számára való gazdasági politikát csináljunk. Itt a tizenkettedik óra. Kormányprogramm hirdeti a földtehermentesítést, a kisbirtokosok adósságainak állami megváltását s hogy ezekből a szép tervekben legyen végre valami, az az ország létérdeke.

Akármielyen kormány jön, nem lehet sürgősebb tennivalója, mint a földtehermentesítése. Mert meg kell menteni a pusztuló Magyarországot. Ha mi nem segítünk magunkon, más nem fog segíteni rajtunk, annál is inkább, mert hiszen csupa ellenségtől vagyunk körülvéve. Hasonló állami akcióra van szüksége a magyar kisiparnak is. Adómentességet és szubvenciót követelünk a kisiparosnak! Követelünk olyan ipari védvámokat, melyek kizárják azt, hogy külföldi gyártmányok tegyék tönkre a magyar ipar termékeit. Követeljük szakiskoláink intenzív fejlesztését és azt, hogy az állam ne támogassa egyoldalúan a gyáripart, hanem fordítsa minden rendelkezésre álló erejét a kisipar gyámolítására. Mert minél nagyobb a gyáripár, annál nagyobb a mai társadalmi rend ellen törő proletárok száma, ellenben minél több az önálló kisiparos, annál erősebb a polgári elem.

TÁRCA.

A leány aggodalmai.

Vig monológ.

Százat egy ellen: ha Plátó ma élne, nem azt mondaná, hogy az ember két lábu, tolatlan állat, hanem így határozná meg a teremtés urát: az ember a végtelenség hullámain uszkáló sajka, melyet a körülmények lóbálnak, vagy ha úgy tetszik, kormányoznak.

Igen, kérem, a körülmények . . . Ha nem lennének körülmények, akkor én már kétszer férjhez mehettém volna. Sőt a második esetben már özvegy is lennék. Mert az a fiatal postatitkár, aki azt mondta, hogy csakis engem vesz el feleségül, mert én vagyok a világ legokosabb teremtése, nos, ez a fiatal titkár meghalt az örültek házában. Ha tehát az örülési rohamok kissé türelmesebbek lettek volna s bevárták volna, míg az anyakönyvvezető a szükséges formaságokat elintézi, akkor én most sikerrel játszhatnám a bus özvegy szerepét, amihez — közlünk szólva — különös hivatást érzek.

De hát a körülmények! Mindig és mindenütt a körülmények. Az ember egy lépést se tehet, hogy valami körülménybe ne ütközzék. És hány mindenféle körülmény van: főköörülmény és mellékkörülmény; kedvező körülmény és kedvezőtlen körülmény; vidám körülmény és gyászos körülmény; van képes

és képtelen körülmény; van erkölcsi körülmény és anyagi körülmény . . .

Brrr . . . ez az utóbbi . . . tudniillik az anyagi körülmény a legborzasztóbb körülmények egyike. Éppen ma reggel sujtotta porba, semmisítette agyon legszebb ábrándomat. Igen, ma reggel, éppen a kávéba aprítottam a kuglófot, mikor a papa kiméletlen rövidséggel kijelentette, hogy az idén nem megyünk fürdőbe, mert az anyagi körülmények . . .

Ah, milyen harag, milyen düh lepelt el. Hogy szerettem volna hajába kapni és szemét kikaparni az anyagi körülmények! (Szünet.) Tessék elhinni, már ideges vagyok, ha valaki körülményeket emleget.

Életem legszomorubb napjait a körülményeknek köszönhetem. Ott van például a fiatal tanársegéd, ki oly szentimentális áradozással adta tudtomra, hogy öt éves korom óta imád. Hónapokon át vártam, hogy elérkezik az a fordulópont, mikor a hagyományok szerint a mamához utasíthatom. (Vállat von.) Nos, a negyedik hónap közepén érkezett a forduló. Az érzelmes tanársegéd talpig szürke lüszterben megjelent a verendán s így szólt:

— Bucsuzni jöttem, bár leghőbb vágyam lett volna, hogy életemet az ön oldala mellett töltsöm. De az anyagi körülmények . . .

A többit könyű kitalálni. Elmondta a kedves, jó fiú, hogy összjövendelme havonkint harmincöt forint. Ebből azonban levonnak valamit. Ezek olyan körülmények . . .

Még egyszer mondom: Az ördög vigye el a körülményeket. Meg vagyok győződve, hogy az élet körülmények nélkül valódi paradicsom lenne. (Mélázva.) Ah! Ha csak egy esztendeig élhetnek függetlenül a körülményektől. Csak egy esztendeig!

De ez hiú álmodozás . . . Körülmények mindig voltak, vannak és lesznek, mint ahogy mindig voltak, vannak, lesznek szunyogok, legyek és — ábrándok . . . És a körülmények mindig zümmögnek, keringenek, csipnek, mint a szunyogok, legyek és ábrándok. (Sóhajt.) Milyen kár, hogy ez így van. Milyen másképp lehetne, ha nem így volna . . . (fel és alá jár.) Én például nagyravágyónak születtem. Ereimben az érvényesülés vágya lobog, szeretném nevemet bejegyezni a történelem lapjára . . . Szeretném, ha a hálás utókor századok múlva is emlegetné, hogy Mándoky Anna 1885-ben született Füzes-Kecskeréten . . .

Tessék, itt van mindjárt egy körülmény. Mért születtem én éppen Füzes-Kecskeréten, mikor ezt a helyet a térképen is alig lehet megtalálni? Hát nem borzasztó körülmény ez? Ki hiszi el, hogy egy leány, aki Füzes-Kecskeréten született, nagyra törő lélek legyen? Pedig az vagyok. Csak úgy bizsereg bennem a vágy, a tetterő, a szenvedély. Igen, igen . . . Ha én teszem Juditnak születtem volna, pilanatnyi habozás nélkül képes lettem volna Holeferneszt fejét, zssss (vágást mutat.)

De ehhez is körülmények kellenek. Végre

Közszállításoknál kérjük az önálló kisiparosok előnyben való részesítését.

És kérjük a társadalomtól is, hogy a sok frázis hangoztatása után támogassa már valóban a hazai ipart, mert csak úgy lehet hatalmas és boldog Magyarország, ha pénzünkkel nem gazdagítjuk az amugy is jólétben dúskáló külföldi gyárosokat.

Helyi iparunk és kereskedelmünk minden irányu támogatása pedig legyen legfőképpen is erkölcsi kötelességünk még abban az esetben is, ha a helyi ipari terméket néhány fillérrel drágábban fizetjük meg. Mert nem szabad megfélemlenünk arról, hogy Mindszenten csak kisiparosok vannak, akik ezidő szerint még nem bírják fölvenni a versenyt az előnyösebb, gyárszerű berendezéssel bíró nagyiparosokkal. De megnyugtathat bennünket az a jóleső tudat, hogy az a csekély különbséget kitevő néhány fillér is községünkben marad a nép között vagy legjobb esetben a mi iparosaink zsebében, akik bizonyára arra fognak törekedni, hogy műhelyi berendezésüket mindjobban tökéletesítve, szép munkájukat a lehető legjutányosabb áron szolgáltathassák ki.

Ilyen körülmények között virágzásnak indul a mindszenti ipar, mindnyájunk lelki öröme és megnyugvására.

Adja Isten, hogy úgy legyen!

Magyar honfoglaláskori emlékek Szegegyáron.

Mi sem hirdeti világosabban az ő Puszta-szer környéke mozgalmas életét a magyar honfoglalás korából, mint ezen a környéken a közelmúlt években napfényre került pogány magyar ereklyék nagy száma; mert hiszen nem mult el esztendő anélkül, hogy ezen a vidéken az ősemlékek után kutató régész ásója nyomán elénk ne rajzolódott volna a

is Holefernesz nélkül Judit sohasem érvényesült volna. A kedvező körülmények nélkül épp úgy eltűnt volna a polgári élet szürkeségében, mint ahogy el fogok tűnni én és mindannyian, akiket a körülmények...

Tessék, itt vagyunk, ahol kezdtek: a körülményeknél. Milyen végzetszerű! De hisz maga a végzet is csak egy körülmény... Körülmény itt, körülmény ott, körülmény mindenütt! (Gyorsabban kezd beszélni.) Mert kérem, a körülményekbe bele lehet bolondulni s a körülmények által fel lehet magasztosulni. Ebből áll az egész világtörténelem, kár is tanulni. Én nem is tanultam, csak a vizsga előtt egy kicsit, csak éppen hogy meg ne bukjam...

És mégis úgy vonzottak, úgy magukhoz ragadtak, ábrándokba ringattak a történelmi alakok. Hányszor szerettem volna például Hannibál lenni, ki, ha jól emlékszem, Hamilkárnak volt a fia. De ez mellékes körülmény, hogy kinek volt a fia... A fő körülmény, hogy a rómaiakat piff-paff, csihi-puhi. Ah, milyen mennyei élvezet lehet a rómaiakat megverni úgy jól alaposan. (Sóhajt.) Érzem, tudom, hogy nekem ebből az élvezetből sohasem jut... Kár...

Ez az ugynevezett képtelen körülmény. Egy leány sohasem lehet Hannibál, vagyis Hamilkárnak a fia... A legkedvezőbb körülmények között is legfőleg a felesége lehettem volna. De hogyan? Hát járt valaha Hannibál Fűzes-Kecskeréten? Tudtommal soha...

Ellenben lehettem volna a körülmények kedvező alakulása mellett például Stuart

honfoglaló magyarság egy-egy érdekes képe, a fölfedezett honfoglalás-korból származó temetők sírjainak lakói mellékleteiből.

Árpád népe, már a magyarságot ezen a vidéken megelőző hun, rokon avar népeknek, mint gyűrűzetes óriási erődítményét találta Ó-Szer városát s ezt környező pusztáit a honfoglalás korában, amely a Tisza-Körös-Maros folyók között Marissianumtól (mai ő Csanád) Partiscumig (szentesi Tésig), a Tisza-Duna közén Szeged mocsaras vidékétől Kecskemét aljág terült el s amelyre jól mondja még máig is a nemzedékről nemzedékre szálló szájhagyomány: „oly nagy terjedelmű volt Ó-Szer városának határa, hogy míg az egyik földvárait vivta az ellenség, addig a másik végén lakodalmat tartott a magyarság“.

Mint mondtam, gyűrűzetes, hosszú körkörös sáncok láncolata védte Ó-Szer városát és pusztáját, hol a honfoglalók a legelső országgyűlését tartották s ilyen gyűrűs földvár volt emelve az átkelő tiszai rév őrizetére a csani földvárral szemben — a mai szegvár-ujfalusi részen, melynek romjai még máig is szemlélhetők az u. n. törökök által elpusztított „Szentgyörgy“-fal szélén a Kórógy, Kurca folyók szögében az ősi „Szegegyár“-on.

Mint minden egyes földvár, — ősi faluhely külső területén föltaláljuk lakóinak koronkinti temetkező helyeit s így bukkant rá Hevesi Vince szegvári lakos az ősi Szegegyár lakói honfoglalás temetkező helyére a Kórógy partján levő szőlőjében az első „lapos halom“ keleti lejtőjén a mult napokban, amelyről személyesen most győződtem meg, h iradása nyomán.

Ujra ütendő szőlőjének földjét fordította télviz idején Hevesi Vince s alig 4 négyszögöl területben két lovas vitéz sírjára bukkant fordító ásója, melyekben lakói arccal keletre nyugodtak, a negyedik ásónyomnyira oldalak mellett egyenes vaskard, hegyes végű vasfokos, kés, acél, kova, lábaiknál két paripának a fejei, alsó négy lábszárai, csügöstől, patástól, négy körte idomu vaskengyel, zablya, vasdszida-végek, a vitéz fejeihez a szokásos u. n. csir áldozati két darab agyagból égetett cserépcskéje, amelyekbe a leáldozott

Mária... Nem, nem. Köszönöm... Az a lefejezési jelenet egy kissé nyugtalanított volna. Ideges vagyok, nem bírom elszenvetni az olyan csiklandós körülményeket...

Hát nem buta körülmény az, hogy ne lehessen valaki tragikai hősnő, anélkül, hogy el ne bukják. A vigjátéki hő, aki rendszerint a legközönségesebb teremtés, férjhez megy, a tragikai hősnőt, ki csupa fenség, méltóság, a verpadra hurcolják... De persze a körülmények... Mindenki és minden alá van vetve a körülményeknek. Gyáván, szolgailag hajtuk nyakunkat a körülmények igájába... Éz igazán utálatos... Ah, néha úgy szeretnék fellázadni a körülmények ellen és tört ragadni, mint például Corday Sarolta, aki sokkal magasztosabb, emelkedettebb volt, semhogy számot vessen a körülményekkel. Lássuk csak miért is ölte meg Mara-t. Igazán nem tudom. Azt már nem tanultam meg... Mert egy körülmény...

Ime az ugynevezett körülmény. De még ma kikeresem Corday Saroltát a lexikonból. Azt hiszem, benne lesz... Végre is kíváncsi vagyok... De előbb egy más körülményt kellene elintézni. Az adóellenőrnéhez kell mennem kölcsön kérni a mamának egy muffot.

Hát nem borzasztó körülmény az, hogy az adóellenőrnét elébe kell helyezni Corday Saroltának? De sietek, mert a mama megszid, ha nem hozom a muffot. Mert megmondom az igazat: a mama előtt az egész világtörténelem Corday Saroltával együtt csak egy jelentéktelen mellékkörülmény... (Sietve el.) Zöldi Márton.

paripák véreit urok mellé helyezték. A vitézek csontvázainak mellékleteit: egy bronz gyűrű, egy pár nyílt sima bronz karperec, három ezüst fülönfüggő, bronz csüngőkkel, három ezüst lemez, virágos diszű bronz, szijdiszek, ezüst pitykék, színes üveg pásztárból készített gyöngyök, melyek csigatészta szerűleg bordázottak, bronz csatok képezik s ami a sirok korának meghatározására igen fontosak: a gyöngyök között átfurt, aranyozott bronz görög császári pénz is találtatott.

A földégett magyar honfoglaláskori sirok elhelyezéseiből, mellékleteik gazdagságából, a temetkező hely látszólagos nagy területéből remélve, hogy itten a honszerzők s a magyarság ősi műveltségére érdekes adatokat fogunk találni, a becses leleteket elhelyeztem a csongrádmezei muzeumban Szentesen, s magamhoz kértem annak buzgó őret, Csallány Gábor urat, akivel egyetemben folytatjuk a fölfedezett magyar honfoglaláskori emlékek föl kutatását.

Igen jóleső érzéssel említhetem, hogy Csathó Zsigmond, Csongrádmezei főispánja, mihelyt tudomására hoztam a honfoglaláskori emlékek fölfedezését, nyomonyomban utasította Szegvár községének előjáróságát, hogy az kutatásaink közepette segítségünkre legyen.

Farkas Sándor.

Ujdonságok.

— Névnep. Ma ünnepli nevenapját Wimmer Károly, helybeli földbirtokos, közszeregetben álló polgártársunk, kinek ez alkalomból minden jókat kívánunk.

— Póttartalékosok újabb behívása. Katonai körökben már hetek óta beszélnek, hogy az 1903—1904. évfolyamból behívott és bevonult póttartalékosokkal nem lehet fedezni a katonai szolgálat szükségleteit. A hiány előidézésében többféle körülmény játszott közre nevezetesen első sorban az, hogy ezek a póttartalékosok nem mindenütt vonultak be teljes számmal s a távolmaradottak tartózkodási helyét nem lehet mind kipuhatólni, másodsorban pedig az, hogy a lovasághoz nagy számban kellett a tényleges szolgálatbeli katonákat áthelyezni és ezek helyét a gyalog ezredeknél szintén a póttartalékosokkal kellett pótolni, végül pedig az a körülmény, hogy a tényleges szolgálatbeli legénység közül már eddig is sokat kellett a csendőrség rendelkezésére bocsátani s ez az áthelyezés legközelebb még folytatódni fog. Ezek a körülmények arra kényszerítik a hadvezetőséget, hogy a tényleges szolgálatra szükséges létszám pótlása iránt sürgősen intézkedjék. Ebben a dologban Bihar Ferenc honvédelmi miniszter, aki legutóbb Bécsben járt, tárgyalt Pitreich hadügyminiszterrel és megállapodásuknak az lett az eredménye, hogy amennyiben a békealkudozások hamarosan eredményre nem vezetnének s ez által ki lenne zárva annak a lehetősége, hogy a sorozás már legközelebb megkezdhető legyen, akkor az 1901—1902. évi póttartalékosokat is behívják szolgálatra. A honvédelmi és hadügyi minisztériumokban nagyban folynak az előkészületek a póttartalékosok újabb behívása iránt s az erre vonatkozó rendeletet — értesülésünk szerint — e hónap végén már megkapják az összes hadkiegészítő parancsnokságok is, hogy a kellő előkészületeket ezek is megtehessek. A bevonulás idejét azonban eddig még nem állapították meg, mert ezek behívása attól függ, lesz-e béke vagy nem; — ez a kérdés pedig ezidő szerint még nem dőlt el.

— Szegegyár a passzív rezisztenciában. Szegegyár község képviselőtestülete legutóbbi közgyűlésén a vármegyei tiszviselők dotációjára 3000 koronát szavazott meg.

— **Közgyűlés.** A Mindszenti Iparosok és Kereskedők Köre ma, vasárnap délután tartja évi rendes és alakuló közgyűlését, melyre a tagok ez uton is meghívhatnak.

— **Kivándorlás Amerikába.** Akármilyen mértéket öltött is már a munkásnépnek az országból való kivándorlása, vármegyénk munkásnépét eddig nem fogta el a kivándorlás láza és így e részben, helyi érdekből nem is volt okunk aggodalmaskodásra. Most azonban szomorú hírt közöl velünk szegvári tudósítónk. Azt mondja a hiradás, hogy immár a szegvári nép is vándorbotot vesz a kezébe. Ez év első napja óta egyre jelentkeznek a községi előljárásnál utlevélkérők, akiknek nagyrésze Amerikába vándorol ki. Legutóbb is Micski Pál és Micski Mátyás mondtak bucsut Szegvárnak. Csongrádról — mint az ottani lapokból olvassuk — szintén többen elköltöztek az újvilágba. Az országos csapás ezek szerint nem kiméli meg a mi vármegyénket sem.

— **Építő-munkások bálja.** A magyarországi építő-munkások országos csoportja saját egylete javára folyó évi február hó 25-én Zánthó Kálmán vendéglőjében zártkörű farsangi táncmulatságot rendez. Belépődíj előre váltva 1 korona, este a pénztárnál 1 korona 20 fillér. Jegyek előre válthatók Zánthó Kálmán vendéglőjében és Horváth Antal papirkereskedésében.

— **Fatolvajok.** Mostanában, hogy a téli időjárás erejét kezdi mutogatni, újfönt egymást érik a falopások. Gróf Károlyi Sándor kiskirálysági mezőre éjjeli 2 órakeretben ért négy gádorosi suhancot, mikor az utmenti ákácok közül már 40 darabot kifűrészeltek. — Az usztató-major környékén három elvtárs buzgólkodott az akácfa-csemeték kiirtásában, mikor meglepte őket Sipos Antal mezőőr. Kettő közülük gyorsan kereket oldott, Hideg János mindszenti elvtársnak azonban nem volt szerencséje, mert a csendőrség elkobozta tőle a lopott faanyagot s egyidejűleg följelentette az illetékes hatósághoz.

— **Nyugalomban.** A járási főszolgabíró öreg katonája, Ferenc bácsi, akit Bodnár Ferenc helyett a köznép inkább Katona Ferenc néven ismer, husz esztendei hosszú szolgálat után a jól megérdemelt nyugalomba vonul vissza. A közbecsülésben álló derék, öreg megyei hajdu tudatára jutott annak, hogy gyöngülnek a szemei, meg hát alábbhagyott a régi elevevénye is s önmaga kérte nyugdíjaztatását. A vármegyei törvényhatóság méltányolta a kérelmet s Bodnár Ferencet 580 korona évi fizetéssel nyugalomba bocsátotta. Utódját a vármegye alispánja március hó elsejétől kezdődő hatálylallyal nevezi ki.

— **Asszonyi ruhába bujt legények.** Rozgonyi Sándor, Szücs János, Koplendi Ferenc és Domonkos Imre szegvári legények nem nagy tiszteletnek örvendenek a hajadonok előtt, akikkel pedig a benső barátságot fönntartani leghőbb vágyuk lenne. Lehet, hogy más gonosz indulatból, de lehet, hogy csupán azon okból, hogy a hölgyekkel való érintkezést hozzáférhetőbbé tegyék, felöltöztek asszonyi ruhába és a sötét este a Polgári Kör táján imbolyogtak, nem éppen dicséretes viselkedést tanusítva a hölgyek iránt, akik futva menekültek a támadók elől. A rendőröknek is föltűnt a gyanus asszonyi csapat és bekisérték őket a községháza fogadójába. Másnap, a kihallgatás során, nagy lón az álmélkodás, amikor asszonyi gárda helyett négy szál fiatal legény állott a kapitány elé. De mivel nemi különbségük fölül a hatóságot tájékoztatták, a humoráról ismert községi kapitány azonnal intézkedett, hogy oly

ruhában álljanak elé, amilyenben a csinytevéseket elkövették. Nemsokára négy bajszos asszonyi alak diktálta jegyzőkönyvbe az est pikáns kirándulásait.

— **Mindszentről kizsuppolt elvtárs.** Fodor Ákos a neve a legujabb apostolnak, aki e hét elején a mindszenti tanyákon hirdette a világot megváltó krisztusi tanokat az ottani elvtársaknak, akik az aranyházú próféta tiszteletére valóságos dísznótorokat csaptak. Fodor sorba járta a bogárhátú tanya házakat és mindenhol előadta, hogy őt egyenesen a központi pártvezetőség küldte le azzal a megbizatással, hogy az elvtársak lankadó bizalmát megacélozza és minél szélesebb mezőkön hintse el a hótiszta igéket. A sok dinom-dánomtól mámorosan kedden este betért az Általános Népkörbe, ahol nagyban el kezdett rendezkedni. A komolyabb elvtársak gyanusnak találták a próféta megjelenését és többen átmentek a közelben lakó Tóth István rendőrfővezetőhöz, aki igazolásra szólította föl Fodor Ákost. Miután erre képtelen volt, Tóth letartóztatta és két napi hűsöltetés után a főszolgabíró Mindszenti területéről rendőrök által kikergetette.

— **Könyöradománygyűjtő cigányok.** Csurár Lajos és Csurár Tamás csanyteleki cigányok sokat spekuláltak már azon, hogy miként lehetne dolog nélkül kényelmes megszobát, de főleg pompás ételeket biztosítani maguknak legalább addig, míg kítavasodí. Végre abban állapodtak meg, hogy fölcsapnak könyöradomány-gyűjtőknek. El is látták magukat csakhamar holmi irásokkal és átrándultak Szegvárra, ahol a jó isten nevében a baranyamegyei Szentlőrinc község szűkös tűzkárosultjai javára kegyes alamizsnákat kéregettek, mélyen megindító, alázatos rimánkodással. Éppen összegezni akarták az első napi dus bevételt, amikor hazatérőben betoppantak Judik István gátörhöz és a már bemagolt stílusban előadták emberbaráti hivatásukat. Jerus Pál társulati mérnök, aki éppen jelen volt, átvette a két atyafi gyanus okmányait, amelyek homlokán Csanytelek község fordított pecsétje és egy marhajárlati szám buta fogalmazásával és cigányos dialektusával oda tendál, hogy egy kis „kinyir-ado mánt ágygyának.“ — Jerus mérnök nyomban telefonált a csendőrségnek, amely letartóztatta s a járásbíróhoz őtalmába ajánlotta a nemes missziót teljesítő gyűjtőket. Mint bennünket utólag értesítenek, Csurár Tamás a járásbírósi fogházból megugrott és nyomtalanul eltűnt.

— **Véres mulatságok.** A m. kir. csendőrség jelentést tett a járási főszolgabíróhoz, hogy Gyapjas Balázs 21 éves mindszenti lakos, kit múlt évi november hóban Herceg István vendéglőjében tartott táncmulatság alkalmával részeg cimborái véresre vertek, karácsony napján meghalt a szegedi kórházban. A főszolgabíró ez esetből kifolyólag nyomban rendeletet adott ki, melylyel az Elekes- és Herceg-féle korcsmákban a nyilvános bálak tartását egyszersmindenkorra betiltotta, egyidejűleg pedig megkereste a szegedi m. kir. pénzügyigazgatóságot, hogy a köztemető mellett levő összes korcsmárosoktól vonja be az italmérési engedélyeket.

— **Oktatás — bottal.** Apró Mihály szegvárujfalusi tanulót az iskolában Balás Béla tanító bottal alaposan elverte. A kis csemete vérző fejjel panasolta szüleinek a szigorú csihupit, akik orvosi látelést vetettek föl a gyermek sérüléseiről, és — mint bennünket

értesítenek — a bottal oktató tanítót följelentették a szentesi járásbírósnál. — Magyar Mihály községi képviselő a legutóbb tartott képviselőtestületi közgyűlésen napirend előtt felszólt ez ügyben, aminek alapján a képviselőtestület utasiotta az áll. iskolák gondnokságát, hogy megfelelő megtorlásról gondoskodják.

— **Itt a hó.** Már-már azt hittük, hogy az idei tél is hó és szánut nélkül mulik el s ebbeli aggodalmunknak lapunk múlt számában kifejezést is adtunk s ime télapó, aki — közbe legyen mondva, lapunknak szorgalmas olvasója — megrázta hóféhér szakállát és havas bundával földte be a földet. Hétfőn kezdődött a tulajdonképpeni tél hóviharral s ez, úgy látszik, az egész országra kiterjedt, mert a vonatközlekedés igen sok helyen megakadt a nagy hófúvások miatt. A mi vicinálisunk sem akart kivételt képezni, mert az elmúlt héten mindennap késett. Szóval itt a hó s a régen pihenő szánkok ismét előkerültek a kocsiszinek zugaiból. Vigan szánkóznak azok, akiknek van, nem csekély irigységet keltve azokban, akiknek nincs!

— **Lépfene.** Szegváron, a Fruzsina-majorban a lépfene föllépett.

— **Tolvaj cigányasszony.** Magyar Illés szegvári gazdaember lakásából a napokban egy Rác Rozál nevű kóbor cigányasszony 100 koronát elemelt. Tettének elkövetése után vonatra ült és Vásárhelyre utazott, ahol nagy hejehuját csapott a lopott pénzből. Szokatlan nagyuri költekezésére figyelmes lett a csendőrség is, amely Rác Rozált nyomban elcsipte, de akkorra már csak 3 korona és néhány fillér volt a takaros summából. Átadták a bíróságnak.

— **Lépfenés combok.** Lapunk múlt számában jeleztük, hogy Szegváron ismeretlen tettesek egy lépfenében elhullott ökr hulláját az éj leple alatt fölásták és annak combjait ellopták. E kis hírnék a kiegészítéseképpen Gellmann Károly községi állatorvos tudatja velünk, hogy ő személyesen jelezte az elsőfoku hatóságnál a gyanus elhullást, valamint a megcsonkítást is Koszoru Lajos járási állatorvos az ő jelenlétében állapította meg. Ami pedig a lépfenés combokat illeti, a tolvajok nyilván nem mertek annak élvezésébe hozzáfogni, mert még hasonló megbetegedés ezideig nem történt.

— **Bál — incidens nélkül.** Gyovay István vendéglős a múlt vasárnap este bálát rendezett, amelyen mintegy 500-an voltak jelen öregek és fiatalok. A bál kezdete előtt Seres Ferenc községi kapitány emelvényre állott és szép beszédben intette a fiatalságot a nyugodtságra, mert a báli verekedések utóbb már annyira szokásossá váltak, hogy két vendéglőben a járási főszolgabíró kénytelen volt betiltani a nyilvános táncmulatságot. A fiatalság megéljenezte a derék kapitányt és bebizonyították, hogy szépen is tudnak mulatni, mert ezen a bálon a legkisebb incidens sem fordult elő és mindenki jól érezte magát.

— **Tizennyolc éves vőlegény, tizenhárom éves menyasszony.** Békéscsabáról írják: K. Grósz Mária 13 éves kétegyházi oláh leány még a múlt év szeptember 28-án hirtelen eltűnt kedvesével: Grósz György 18 éves legényvel. Csendőrök, pandurok kutatták, keresték a szerelmeseket, azonban sehol sem találták. Nemsokára aztán, visszasomfordáltak a faluba. Az idillnek nem szakadt vége. Azóta is együtt élt a két gyerek. Grósz György a héten betöltötte életének 18-ik évét; apja kivételes nőszülési engedélyért folyamodványt adott be a belügyminiszteriumhoz, igen fontos okot hozván föl indokul. Ilyenformán az engedélyt valószínűleg meg is kapja Magyarország legifjabb házaspára.

— Csalóbanda az Alföldön. A szegedi kir. ügyészségnél napokkal ezelőtt nagyobb csalóbanda üzemei ellen tetek panaszt. A bünszövetkezet feje Huszka Imre jómódu szelevényi földbirtokos, aki hat társával együtt legalább husz rendbeli csalást vitt véghez. A szélhámos kompánia nem egészen új módszert követett a csalásaiban. A hiszékenyebb alföldi magyarokra vetették ki hálójukat. Azt akarták elhitetni, hogy ők néhány száz koronáért sok ezer korona értékű olyan hamis pénzt adnak, amely hamisított ugyan, de azért egész bátran forgalomba hozható. Sikert is nekik legalább husz magyart becsapni ezzel a képtelen mesével és legalább tizenötezer koronát csaltak össze egy esztendő alatt. Nemcsak Csongrádmegyében kalandoztak el az utóbbi hónapokban, hanem Szolnokot és Ceglédet is megjárták. Ámde Cegléden rajtavesztettek. Leleplezték őket, s mivel kiderült, hogy a legtöbb csalást Szeged környékén követték el, az ügyet a szegedi kir. ügyészség kezébe szolgáltatták. Az ügyészség indítványt tett a vizsgálóbírónak a banda fejének, Huszkanak fogvatartása és a szövetség ellen való büntügyi vizsgálat megindítása iránt. Ennek a vizsgálóbíró helyet adott és ma már megkezdették az ügyben a tanuki-hallgatásokat.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

Horváth A. könyv- és műnyomdája, 1906.

Naptárak

1906. évre a legnagyobb választékban kaphatók HORVÁTH ANTAL könyvkereskedésében.

Eladó ház és porta.

Csótó Nagy István fakereskedőnek, közvetlen a vaspálya-állomás mellett levő lakóháza, földje és fakereskedése elköltözés végett, kedvező fizetési feltételek mellett, szabad kézből jutányosan, örök áron eladó, esetleg a ház és föld hasznosbérbe kiadó. Értekezhetni a tulajdonossal. Ugyanott a még raktáron levő anyagok a legjutányosabb árban adatnak el.

ELSŐRENDÜ

VRDNIKI KŐSZENET

ugymint kitűnő minőségű cséplő, valamint gépszemet, cséplőgépek, malmok és körkemencék részére, továbbá teljesen szagtalan, darabos kályhaszenet a legjutányosabb áron, a legrövidebb idő alatt, tetszés szerinti mennyiségben szállít:

Kozma Antal Mindszent

a fenti köszénbánya képviselője Csongrád- és Békésmegye területére, kihez a megrendelések és tudakozások kértnek. 2—20

Kiadó lakás.

A Templom-tér 63. számú házban egy szép utcai lakás, mely három szoba, konyha és éléskamrából áll, évi 240 korona lakbérért kiadó. Tudakozódhatni ugyanott.

Dohányzóknak

fontos!

hogy az alábbi szívarkahüvelyeket használják, melyek elsőrangú gyártmányok és az egészségre ártalmatlanok

DIVA „TURUL“ JANINA
PRESIDENT HAVANA
RIS ABADIE CARTOUCHÉ
YILDIZ VERGÉ

Kaphatók Mindszentben egyedül:

Horváth Antal

papír- és írószer-kereskedésében.

Fenti cigarettahüvelyek 2-ös, 3-as és 4-es számban is raktáron vannak, ugyszintén a hozzávaló szívarkatöltő gépek is, melyek darabonként 20 fillérért beszerezhetők.

Gépkezelők figyelmébe!

Három gépkezelő, kik több évi gyakorlattal bírnak, valamint egy vizsgázott fűtő, nyári cséplésre alkalmas zást kaphatnak - - -

SZOLGA FERENC gépész, MINDSZENT

Kiadó magtár.

A Kossuth-Lajos-utcában egy nagy magtár jutányos áron bérbe adó. Cím megtudható - - lapunk kiadóhivatalában. - -

1—2

Szalón-köszén.

Elsőrendű, darabos, szagtalan szalónköszén, kályha- és tüzhely-fűtésre egyaránt kitűnő, métermázsánként 3 korona 10 fillér. Kisebb vételnél 25 kilóig kilónként 4 fillér. Kapható: KOZMA ANTALNÁL Mindszentben, Vásár-tér, Gyovay Bernát-féle ház. — Ugyanott savanyított káposzta is eladó, kilónként 20 fillérért. 3—3

Kerékpáralkatrészeket

az egész világon létező bármiféle kerékpárokhoz, külső és belső gumikat, lámpákat, osengőket, láncokat, fogaskerekeket, pedálokat, osészéket, kónuszokat stb. Ausztria-Magyarországban elért legnagyobb forgalmunk és így óriási vételeink folytán a gyáraknál rendkívül lenyomott, igen olcsó áraink következtében

30 százalékos árleszállítással

szállítunk vidékre és bárhova. A világhírű angol Helical-Premier- és The Champion-kerékpárokat minden árfölemelés nélkül, szigorúan az eredeti gyári áron, havi 12 és 16 koronás részletre szállítjuk.

Elsőrendű Singer varrógépeket nagybani gyári árban 75 koronától feljebb havi 8—10 korona részletre adjuk. Használt gépeket előnyösen becserélünk.

LÁNG JAKAB ÉS FIA

kerékpár- és varrógép-nagykereskedők

Ausztria-Magyarország legnagyobb, legrégebb és legmegbízhatóbb kerékpárraktára

Budapest, VIII. ker., József-körút 41.

Fiókház: Baross-tér 4.

Nagy árjegyzék 700 képpel ingyen és bérmentve.

Saját szakértői javítóműhelyek.

Fenti cég által szállított varrógép bármikor megtekinthető lapunk kiadóhivatalában.

13—70

Gőzcséplőkészletek 2 $\frac{1}{2}$ -től 12 lóerőig, benzinmotorok,

2—15

szalmaprések gőzhajtásra,

aratógépek és egyéb mezőgazdasági gépek

legújabb szerkezetben és legjobb kivitelben kaphatók

A magyar kir. államvasutak gépgyárának vezérigénységénél

BUDAPEST, V., Váci-körút 32.

Árjegyzéket és költségvetést kívánatra ingyen bérmentve küldünk.

Kerületi képviselő: Márkus József, Drosháza.